

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024732 22 Кж 14
Бања Лука, 16.3.2022. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Даниеле Миловановић, као предсједнице вијећа, Горане Микеш и Биљане Томић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених М.В., С.В., П.Д. и Р.Х., због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1., М.В., П.Д. и Р.Х. и кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1., а С.В. и кривичног дјела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 306. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог М.В., адвоката М.П. из Б.Л., изјављеној против рјешења Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 024732 22 Кж 13 од 22.02.2022. године, у сједници вијећа одржаној дана 16.3.2022. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог М.В., изјављена против рјешења Врховног суда Републике Српске број број 11 0 К 024732 22 Кж 13 од 22.02.2022. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Врховног суда Републике Српске број број 11 0 К 024732 22 Кж 13 од 22.02.2022. године, укинута је пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024732 20 К од 26.10.2021. године, којом је оптуженом М.В. изречена казна затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) мјесеци, због кривичних дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. и омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), у коју му је урачунато вријеме проведено у притвору од 10.09.2018. године, па надаље.

Како се оптужени налази у притвору, то је, у смислу одредбе члана 329. став 4. у вези са чланом 203. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), овај суд испитао да ли још постоје разлози за притвор и донио рјешење о продужењу притвора према оптуженом из разлога одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, који може трајати до правоснажности пресуде, а најдуже док не протекне вријеме трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

Против наведеног рјешења, благовремено, жалбу је изјавио бранилац оптуженог адвокат М.П. из Б.Л., како наводи, из свих законом предвиђених разлога, а нарочито због битних повреда ЗКП-у, повреде члана 1. и 2. Устава БиХ, те повреде члана 5. и 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, са приједлогом да се жалба уважи и укине притвор.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Нису основани аргументи из жалбе, изнесени у прилог тврдњи да су, у побијаном рјешењу, изостали разлози о одлучним чињеницама, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Наиме, поступајући у складу са обавезом из одредбе члана 329. став 4. у вези са чланом 203. став 3. ЗКП РС, а након што је укинута првостепена пресуда и предмет враћен на поновно суђење, побијаним рјешењем је утврђено да и даље постоје разлози за притвор из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС. У образложењу побијаног рјешења се правилно цијени вишеструка осуђиваност оптуженог (седам осуда) за различита кривична дјела, као и дужи временски период у извршењу дјела (од половине 2016. до новембра 2019. године), за која се сада терети.

Имајући у виду наведено, сама чињеница да оптужени није осуђиван за исто или истоврсно кривично дјело и да се не ради о специјалном повратнику, супротно аргументима из жалбе, не може довести у сумњу правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу за закључак о постојању нарочитих околности које оправдавају бојазан од понављања дјела и тиме постојања притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Ради тога су без основа жалбени приговори, којима се оспорава правилност и законитост побијаног рјешења, са аспекта нужности даље примјене мјере притвора, по успостављеном притворском разлогу из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, а начином датог образложења предметног кривичног дјела, у контексту наведеног „које му се ставља на терет“, супротно тврдњама из жалбе, није повријеђен принцип *in dubio pro reo*, из одредбе члана 3. став 1. ЗКП РС.

Обзиром да се, према наводима из жалбе, повреда члана 5. и 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, везује за битну повреду одредаба кривичног поступка, то је ово вијеће, кроз оцјену неоснованости тих приговора, утврдило да нису основани приговори којима се истиче да је, у поступку доношења побијаног рјешења, повријеђено право на слободу и сигурност оптуженог.

На основу наведеног, одлучено је као у изреци овог рјешења примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибић

Предсједница вијећа
Даниела Миловановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић